

Календар за октобар и новембар – Church Calendar for October & November

Wednesday, October 31, 2007 – Saint **Apostle Luke and Saint Peter of Cetinje**-Divine Liturgy 10:30 AM
Saturday, November 3, 2007 – Memorial Service at Colma – Задушнице 11:00 AM
Sunday, November 4, 2007 – Divine Liturgy 10:30 AM
Monday, November 5, 2007 – Church Board Meeting 7:00 PM
Thursday, November 8, 2007 – **Mitrov-dan, Divine Liturgy 10:30 AM**
Saturday, November 10, 2007 – Vespers 6:00 PM - Fall Festival Dance (Music by Trio Passage from Belgrade)
Sunday, November 11, 2007 – Divine Liturgy 10:30 AM – Church (Opstina) and Sisterhood Annual Assembly
Friday, November 16, 2007 – Djurdjic – Divine Liturgy 10:30 AM
Sunday, November 18, 2007 – **Saratoga Parish Slava – our Church will be closed!**
Wednesday, November 21, 2007 – **Arandjelovdan – Saint Archangel Michael – Divine Liturgy 10:30 AM**
Sunday, November 25, 2007 – Divine Liturgy 10:30 AM

18/31. октобар Св. Лука апостол и јеванђелист. Родом из Антиохије. У младости изучио беше добро грчку филозофију, медицину и живопис. У време делатности Господа Исуса на земљи св. Лука дође у Јерусалим, где види Спаситеља лицем у лице, чује Његову спасоносну науку и буде сведок чудесних дела Његових. Поверовавши у Господа св. Лука би увршћен у Седамдесет апостола и послат на проповед. Заједно са Клеопом видео васкрслог Господа на путу за Емаус (Лк. 24). По силаску Духа Светога на апостоле Лука се вратио у Антиохију, и тамо је постао сатрудник апостола Павла, с којим је путовао и у Рим, обраћајући у веру Христову Јевреје и незнабошце. Поздравља вас Лука лекар љубазни, пише Колошанима апостол Павле (Кол. 4, 14). На молбу хришћана написао Јеванђеље, око 60. године. По мученичкој смрти великог апостола Павла св. Лука је проповедао Јеванђеље по Италији, Далмацији, Македонији и другим странама. Живописао икону Пресвете Богородице, — и то не једну него три, а тако исто и иконе св. апостола Петра и Павла. Отуда се св. Лука сматра оснивачем хришћанског иконописа. Под старост посетио је Ливију и Горњи Мисир. Из Мисира се вратио у Грчку, где је настављао с великом ревношћу проповедати и људе Христу обраћати, без обзира на своју дубоку старост. Написао св. Лука Јеванђеље и Дела Апостолска, и обоје посвети Теофилу кнезу Ахаје. Беше му 84 године, када га зловни идолопоклоници ударише на муке Христа ради и обесише о једној маслини у граду Тиви (Теби) Беотијској. Мошти чудотворне овога дивнога светитеља беху пренесене у Цариград у време цара Констанција, сина Константиновог.

Св. Петар Цетињски митрополит Црногорски. Рођен 1. априла 1749. год. у селу Његушу. Ступио у чин монашки у својој 12. години. По смрти митрополита Саве 1782. године Петар постаде митрополитом и господарем Црне Горе. Сав свој живот, витешки и свети, посветио је овај славни муж своје народу. Унутра је радио свом снагом да измири завађена племена, а споља да одбрани земљу и народ од грабљивих нападача. Успео је и у једном и у другом послу. Прославио се нарочито победом над војском Наполеоновог у Боки и Далмацији. Према себи је био суров а према сваком другом праведан и снисходљив. Живео је у једној тескобној келији, као прост монах, и ако је био кнез над једним народом. Упокојио се 18. октобра 1830. год. Његове чудотворне мошти почивају нетљене у манастиру Цетињском. Господ га прослави на небесима и на земљи, као верног и трпељивог слугу Свога.

19 October / 1 November – St. John of Kronstadt, priest, wonderworker - A married priest, he served in the Cathedral of St. Andrew's in Kronstadt, a busy port near St. Petersburg. A great man of prayer, he served Divine Liturgy every day and read the entire cycle of daily services. He visited the poor and the sick, generously giving alms, himself often going without. He and his matushka lived as brother and sister. He taught and advised all those who came to him, young and old, rich and poor. Such was the love of the people for him throughout Russia that the Kronstadt post office had a special section just for St. John! Even during his lifetime hundreds were healed through his holy prayers. In 1906, he became very ill and suffered with this sickness until his death. Nevertheless, he continued to serve daily. On December 20, 1908, he quietly reposed in the Lord. A crowd of 60,000 attended his funeral, an unprecedented event in Russia. He was formally glorified as a saint by the Russian Orthodox Church Abroad on June 3, 1964. Holy blessed Father John, pray to God for us!



22nd Sunday after Pentecost 22. недеља по Духовима October 15/28, 2007



**Saint John the Baptist
Serbian Orthodox Cathedral
900 Baker Street, San Francisco, CA 94115
Very Rev. Djurica Gordic, parish priest
Phone 415-567-5869 * Fax 415-567-5855
stjohnsoc@yahoo.com +++ www.sjsoc.org**

Света Литургија недељом и празником
Holy Liturgy on Sundays and Holidays
10: 30 A.M.

The reading from the Epistle of the Holy Apostle Paul to the Galatians (6: 11-18)

Brethren, see with what large letters I have written to you with my own hand! As many as desire to make a good showing in the flesh, these would compel you to be circumcised, only that they may not suffer persecution for the cross of Christ. For not even those who are circumcised keep the law, but they desire to have you circumcised that they may boast in your flesh. But God forbid that I should boast except in the cross of our Lord Jesus Christ, by whom the world has been crucified to me, and I to the world. For in Christ Jesus neither circumcision nor uncircumcision avails anything, but a new creation. And as many as walk according to this rule, peace and mercy be upon them, and upon the Israel of God. From now on let no one trouble me, for I bear in my body the marks of the Lord Jesus. Brethren, the grace of our Lord Jesus Christ be with your spirit. Amen.

THE GOSPEL READING FROM SAINT LUKE (16: 19-31)

The Lord told this parable: "There was a certain rich man who was clothed in purple and fine linen and fared sumptuously every day. But there was a certain beggar named Lazarus, full of sores, who was laid at his gate, desiring to be fed with the crumbs which fell from the rich man's table. Moreover the dogs came and licked his sores. So it was that the beggar died, and was carried by the angels to Abraham's bosom. The rich man also died and was buried. And being in torments in Hades, he lifted up his eyes and saw Abraham afar off, and Lazarus in his bosom. Then he cried and said, 'Father Abraham, have mercy on me, and send Lazarus that he may dip the tip of his finger in water and cool my tongue; for I am tormented in this flame.' But Abraham said, 'Son, remember that in your lifetime you received your good things, and likewise Lazarus evil things; but now he is comforted and you are tormented. And besides all this, between us and you there is a great gulf fixed, so that those who want to pass from here to you cannot, nor can those from there pass to us.' Then he said, 'I beg you therefore, father, that you would send him to my father's house, for I have five brothers, that he may testify to them, lest they also come to this place of torment.' Abraham said to him, 'They have Moses and the prophets; let them hear them.' And he said, 'No, father Abraham; but if one goes to them from the dead, they will repent.' But he said to him, 'If they do not hear Moses and the prophets, neither will they be persuaded though one rise from the dead.'"

HOMILY from Prologue of Ohrid by St. Bishop Nikolaj Velimirovic
on the sins of the tongue

I said, I will guard my ways, lest I sin with my tongue (Psalm 39:1).

The sin of the tongue is the most common and most frequent sin. *If any man offend not in word, the same is a perfect man,* says the Apostle James (James 3:2). When a penitent sets out on God's path-when he begins to live according to God's commandments-he should first strive to avoid sin with the tongue. That was the rule that the penitent David laid down for himself. He vowed especially to remain silent before his adversaries: *I will restrain my mouth with a bridle, while the wicked are before me (Psalm 39:1).* Behold a most wonderful rule for one who is being healed of sin. When he is accused, he does not reply; when he is slandered, he remains silent. In truth, what does it help to speak with an enraged, unrighteous man who does not love God more than himself? If you speak to him of evil, you will enrage him even more. If you speak to him of good, you will make him a mocker of holy things. Before Pilate Christ remained silent. Pilate said: *Answerest Thou nothing?* (Mark 15:4). What can He reply to you, when you do not have ears to hear or a mind to understand? Behold, the silence of the righteous one before the unrighteous one can still have the best influence on the unrighteous one. Left to interpret the silence of the righteous one by himself, the unrighteous one can interpret it for the benefit of his soul; while any other answer, good or bad, will be interpreted for evil, to the condemnation of others and to the justification of himself. Blessed is he who learns to govern his tongue.

O Lord Jesus Christ our God, Thou Who hast shown us by example how and when to speak, Thou hast shown us by example how and when we should be silent. Help us, by Thy Holy Spirit, that we not sin with the tongue.

To Thee be glory and praise forever. Amen.

Читање из посланице Светог Апостола Павла Галатима (6, 11-18)

Браћо, видите колико вам написах руком својом! Који хоће да се хвале по телу они вас нагоне да се обрезајете, само да не буду гоњени за крст Христов. Јер ни они сами који се обрезају не држе закон, него хоће да се ви обрезајете да се вашим телом хвале. А ја Боже сачувај да се чим другим хвалим осми крстом Господа нашег Исуса Христа, ког ради разапем се мени свет, и ја свету. Јер у Христу Исусу нити шта помаже обрезање ни необрезање, него нова твар. И колико их год по овом правилу живе, на њима биће мир и милост, и на Израилу Божијем. Више да ми нико не досађује, јер ја ране Господа Исуса на телу свом носим. Благодат Господа нашег Исуса Христа са духом вашим, браћо. Амин.

ЧИТАЊЕ СВЕТОГ ЈЕВАНЂЕЉА ПО ЛУКИ (16, 19-31)

Рече Господ причу ову: Човек неки, пак, беше богат, који се облачаше у скерлет и у свилу, и живљаше сваки дан господски и весељаше се. А беше један сиромах, по имену Лазар, који лежаше пред његовим вратима гнојав, И жељаше да се насити мрвама које падаху с трпезе богатог; још и пси долажаху и лизаху гној његов. А кад умре сиромах, однесоше га анђели у наручје Авраамово; а умре и богати, и закопаше га. И у паклу кад беше у мукама, подиже очи своје и угледа издалека Авраама и Лазара у наручју његовом, И повикавши рече: Оче Аврааме! Смилуј се на ме и пошљи ми Лазара нека умочи у воду врх од прста свог, и да ми расхлади језик; јер се мучим у овом пламену. А Авраам рече: Синко! Опомени се да си ти примио добра своја у животу свом, и Лазар опет зла; а сад се он теши, а ти се мучиш. И преко свега тога постављена је међу нама и вама велика пропаст, да ови који би хтели одовуд к вама прећи, не могу, нити они отуда к нама да прелазе. Тада рече: Молим те дакле, оче, да га пошалеши кући оца мог, Јер имам пет браће: нека им посведочи да не би и они дошли на ово место мучења. Рече му Авраам: Они имају Мојсија и пророке, нека њих слушају. А он рече: Не, оче Аврааме! Него ако им дође ко из мртвих покајаће се. А Авраам рече му: Ако не слушају Мојсија и пророке, да ко и из мртвих устане неће веровати.

БЕСЕДА о жеђи душе за Богом (Охридски Пролог Светог Владике Николаја)

Жедна је душа моја Бога крепкога, живога;

кад ће доћи и јавити се лицу Божијему (Пс. 41, 2).

Кад се само варница љубави према Богу засија у срцу човековом, нека је човек не утуљује, но нека је пусти да се разгорева, и видеће чудо. Распламтеће се та варница у буктињу светлости невиђене. И светлост и топлота њена биће врло велике. У светлости љубави према Богу човек ће се осећати у овој свету као у мраку; а од топлоте њене осећаће неутољиву жеђ духовну — жеђ за Богом, за приближењем к Богу, за виђењем Бога. Ту жеђ срањује Богољубац Давид са жеђу јелена, који јури на изворе водене. Жедна је душа моја Бога крепкога, живога. Није ли све немоћ око нас? Не претвара ли се све око нас брзо у трулеж? Ми се хватамо за сенке; ми грлимо мртваце. Сутрашњи смрад ми данас плаћамо златом и сребром, понекад чашћу и савешћу, а понекад чак и животом — смрад сутрашњег дана! То није љубав него скотска похота. Велика душа тражи предмет достојан љубави, тражи предмет неподложан кршењу и трулењу и распадању и гнусоби пролазних телеса. Зато цар богољубац и наглашава: крепкога и живога Бога. Јер ко је уистини крепак и жив осим Бога? Бог је даровао крепост и живот и ангелима и светитељима Својим, но то је све Његово и од Њега. Кад ћу доћи и јавити се лицу Божијему? Ево чежње неодољиве праве љубави према Богу. Нека се застиде сви они који говоре да верују у Бога и љубе Бога, док их и сама помисао на смрт, на одлазак из овог света, доводи до безумља.

О Господе Боже наш, свети, крепки и живи; изворе светости, изворе крепости, изворе живота, — осветли нас и загреј љубављу према Теби. Теби слава и хвала вавек. Амин.